

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Duchovní slovo	
Promluva biskupa na zářijovém Kněžském dni	4
Události	
Svátek svaté Ludmily v Litoměřicích	6
Národní svatoludmilská pouť na Tetině	7
Projekt IROP	
Projekt obnovy klášterního kostela v Kadani	8
Diecézní mládež	
21. pěší pouť diecézní mládeže	10
Letní setkání mládeže v Přichovicích	11
Školství v diecézi	
Zahájení školního roku 2021/2022	12
Misijní činnost	
Františkánské misie v Děčíně	13
Slavnostní události	
Svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi	14
Svatováclavská mše v Rovensku pod Troskami	15
150. výročí kostela v Újezdu pod Troskami	15
Synoda 2021-2023	
Synodální proces v litoměřické diecézi	16
Napsali jste	
Svátek sv. Františka z Asissi v Šumberku	18
Zvony v kostele sv. Petra a Pavla v Tanvaldu	18
Z diecéze	
Příspěvky z různých míst diecéze	19
Představujeme knihy	
Recenze a nové knihy	21
Biblické příběhy	
Příběhy apoštolského vyznání víry	22
Kalendárium	
Kalendárium na září - říjen - listopad	23
Zprávy	
Zprávy z diecéze	24
Charita	
Charita Lovosice slaví 25 let své činnosti	26
Cena Charity ČR za rok 2021, Charita Most	27
Pozvánky	
Knížní nabídka a pozvánky	28
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	31

Na obálce:
Zahájení diecézní části synodálního procesu v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích

Foto:
Dominik Faustus

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
26. ročník • 4. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Drazí bratři a sestry, moji milí diecézáni,

letošní podzimní dny a následující zimní čas prožíváme v nezvyklé atmosféře „synodálního procesu“, uvedeného v život papežem Františkem. Nebyli bychom přesní, kdybychom tvrdili, že něco takového jsme ještě nikdy nezažili, nebo nic takového neznáme a jen těžko si na něco tak nového budeme zvykat. Pojmenování současného pastoračního procesu je sice nové, ale praxe církevního života, života křesťanských společenství, mezi něž na první místo patří společenství farnosti, je známá. Ano, ne vždy a všude využívaná a upřímně a statečně žitá. Církevní život není pohyb strnulý a navíc „klerikální“ struktury. Samy struktury život nikdy nevytvářejí. Snad šťastně či méně šťastně dirigují a usměřňují. Církevní život je živý proces živých lidí, živých křesťanek a křesťanů. Obsahuje všechno to, co lidé jako křesťané prožívají: své radosti i smutky, bolesti a obavy, překvapení a pocity zadostiučinění při dosažení něčeho krásného, užitečného pro všechny. Křesťanská společenství, vyskytující se i v naší litoměřické diecézi v rámci farností pro skupiny mladých, manželských párů, seniorů, matek a otců, to všechno jsou už nám známé prvky vznešeně pojmenovaného „synodálního procesu“. V živém procesu živých a uvědomělých křesťanů, stejně tak i ve společenstvích všeho druhu, se lidé scházejí k modlitbě, besedě, k vyslechnutí přednášky, ale i k vážnému uvažování nad stavem Kristovy církve. Jedná se o její trvalou obnovu a o naše převzetí odpovědnosti za šíření evangelia mezi lidmi. To lze pokládat za osobní angažovanost v době, kdy celý svět od opravdových křesťanů právem očekává impulzy k duchovní obrodě. Prosim každého z Vás, moji milí diecézáni, využijte danou příležitost vložit své pohledy, nápady, myšlenky a všechno, co Vám leží na srdci do jakéhosi „synodálního košíku“, jehož obsah bude prospěšný mnohým, ne-li všem. Probíhá užitečný čas naslouchání a sdílení.

Ocitáme se však i v českém podzimu, jehož typickým vyjádřením je samotný měsíc listopad a počasí „dušičkové“. Nehodlám pojem „dušiček“ ponechat jen Erbenově Kytici a vodníkově pečlivé hlídce uloupených dušiček pod jeho pokličkami. Svátek, resp. Památka na všechny věrné zemřelé je pro nás výzvou, abychom na ně pamatovali ve svých modlitbách u vědomí, že „tam, kde nyní jsou oni, budeme jednou i my“. Avšak nejen to. Je nám vysloveně třeba, abychom nezapomínali na svůj vlastní závěr života. Poslední etapy pozemské pouti každého člověka, a sami ani přesně nevíme, kdy nastávají, vyžadují bdělost a připravenost. Je tomu skutečně tak, že hrob svatého pole hřbitova může pojmout smrtelné tělo člověka, nikoliv však nesmrtelnou duši! Pro naše drahé duše blízkých zemřelých, a jednou i pro nás, je vyhrazeno nebeské prostředí. O naše „dušičky“ je a bude tam dobře postaráno.

Matka Boží Panna Maria, Klíčnice nebe, kéž oroduje za nás a za duše v očistci.

+ Jan

